

Okresní soud v Jihlavě

tř. Legionářů 5277/9a

587 26 Jihlava

DS: t2sabh9

Sp. zn.: 5 T 41/2016

Obžalovaní: Adam Benjamin Bartoš, nar. XXX
XXX

Obhájce: Mgr. Robert Cholenský, Ph.D., advokát
Bolzanova 461/5
618 00 Brno
DS: 764rs4p

et alius

Doplnění

**odvolání žalobce proti rozsudku Okresního soudu v Jihlavě ze dne
20. října 2016, č. j. 5 T 41/2016-183**

Elektronicky

Plná moc

Přílohy: dle textu; podle seznamu

I. Rekapitulace

[1] Rozsudkem Okresního soudu v Jihlavě ze dne 20. října 2016, č. j. 5 T 41/2016-183 (dále též jen „*napadený rozsudek*“), byl obžalovaný uznán vinným z toho, že se, společně se svým spoluobžalovaným Ladislavem Zemánkem, nar. XXX (dále jen „*L. Zemánek*“), dopustil dvou v napadeném rozsudku popsanych skutků, čímž obžalovaný ve spolupachatelství s L. Zemánkem spáchal přečin hanobení národa, rasy, ethnické nebo jiné skupiny osob podle § 355 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. b) trestního zákoníku (dále jen „*TrZ*“) v jednočinném souběhu s přečinem podněcování k nenávisti vůči skupině osob nebo k omezování jejich práv a svobod podle § 356 odst. 1, odst. 3 písm. a) TrZ.

[2] Tento rozsudek napadl obžalovaný v zákonné lhůtě v celém rozsahu, tedy pokud jde o výrok o vině i o trestu, odvoláním, které následně prostřednictvím svého tehdejšího obhájce písemně odůvodnil. Toto odvolání je však značně kusé až fragmentární a vady napadeného rozsudku dostatečně konkrétně nepopisuje, proto obžalovaný, po změně obhájce, pokládá nyní za nezbytné předložit k němu odvolacímu soudu ještě toto doplnění.

[3] Obžalovaný žádá, aby odvolací soud k předchozímu odůvodnění jeho odvolání nepřihlížel a vycházel toliko z tohoto podání, případně i z dalších následných procesních stanovisek obžalovaného nebo jeho obhájce.

II. Odvolací body

[4] Napadený rozsudek trpí vadou nedostatečně zjištěného skutkového stavu a nesprávného právního posouzení věci.

[5] Obžalovaný rekapituluje, že mu jsou obžalobou kladeny za vinu dva skutky, umístění tabulky v blízkosti symbolického hrobu Anežky Hrůzové v lese Březinka mezi Polnou a Věžničkou v okrese Jihlava, a dále umístění fotografie této tabulky spolu s doprovodným textem na veřejně přístupných internetových stránkách politické strany *Národní demokracie* na adrese <http://www.narodnidemokracie.cz>.

[6] Pokud se posledně uváděného skutku týká, odůvodnil soud I. stupně v napadeném rozsudku svůj závěr, že se žalovaného jednání dopustili obžalovaní ve spolupachatelství, následující úvahou (str. 8):

„Co se týká publikace článku na internetových stránkách Národní demokracie, toto oba obžalovaní při hlavním líčení popřeli. Obžalovaný Zemánek v rámci své výpovědi v hlavním líčení

uvedl, že pouze rozeslal mailem krátkou zprávu o návštěvě Polné a fotografie z ní účastníkům na mail. Obžalovaný Bartoš o zveřejnění článku dle svých slov nic neví. Z dalších důkazů provedených při hlavním líčení však vyplývá něco jiného a soud má za prokázané, že i tohoto jednání se oba obžalovaní dopustili. Zprv obžalovaný Zemánek zcela jednoznačně ve své stížnosti proti usnesení o zahájení trestního stíhání uvedl, že »naše jednání, tj. vyvěšení tabulky s daným textem a následná publikace na internetu, může být vnímáno jako eticky problematické...«, přičemž pod pojmem »naše jednání« myslí jednání svoje a obžalovaného Bartoše. Za druhé články na internetových stránkách Národní demokracie byl zveřejněn již dne 2. 4. 2016 [správně: 2015], tzn. ve velmi krátkém intervalu – pouhé dva dny poté, co návštěva Polné proběhla. Je tedy zřejmé, že autory jsou právě oba obžalovaní.“

[7] Soudu I. stupně je třeba připomenout, že podle ustanovení § 2 odst. 12 trestního řádu (dále jen „*TrŘ*“) při rozhodování v hlavním líčení, jakož i ve veřejném, vazebním a neveřejném zasedání smí soud přihlídnout jen k těm důkazům, které byly při tomto jednání provedeny. Založit klíčové skutkové zjištění na tom, co L. Zemánek uvedl ve své stížnosti, je tudíž nepřípustné.

[8] Avšak i kdyby L. Zemánek uvedený výrok učinil při svém výslechu a nikoli v procesním podání na začátku přípravného řízení, z ničeho nevyplývá, že se doznal k tomu, že na Internet umístil doprovodný text, nýbrž toliko text na tabulce. Kdo je autorem tohoto textu, jak proběhla jeho redakce a do jaké míry na tom participovali obžalovaní, nebylo v řízení prokázáno; fakt relativně krátké doby mezi událostí v Polné a publikací na webu neprokazuje vůbec nic, natožpak, že to byli obžalovaní, kdo tam text umístil: obhajoba přiznává, že v tomto bodě není vůbec schopna porozumět logice úvahy soudu I. stupně.

[9] S ohledem na to, že k publikaci došlo na stránkách používaných politickou stranou *Národní demokracie*, mohl by být, za stavu absence jakýchkoli důkazů o tom, kdo text zpracoval, redigoval a na internetové stránky umístil, tento skutek přičítán toliko této straně jakožto právnické osobě, nikoli však obžalovaným, *nota bene* jako jednání, jehož se tito měli dopustit ve spolupachatelství.

[10] Z těchto důvodů nebude obžalovaný nijak hodnotit to, jak posoudil obsah doprovodného textu soud I. stupně, a bude se věnovat toliko textu na samotné tabulce, který byl vystaven s jeho vědomím a souhlasem a s nímž se i v hlavním líčení ztotožnil.

[11] Soud I. stupně si zcela nesprávně pokládal otázku, co obžalovaný předmětným textem sledoval, resp. co jím myslel, a k jejímu domnělému zodpovězení vedl při výslechu rovněž přibráného znalce. Taková úvaha je arci lichá, neboť ani v jednom z trestných činů, za něž byl obžalovaný postaven před soud, nehraje roli subjektivní přesvědčení pachatele o obsahu sdělení, nýbrž trestněprávně relevantní je toliko působení projevu na veřejnost, ať skutečné nebo potenciální.

[12] Názor, vtělený do věty, že židovská otázka nebyla uspokojivě vyřešena, může být vnímán jako provokativní, nikoli však jako způsobit vyvolat v recipientech nenávist k židovskému ethniku anebo toto jakýmkoli způsobem hanobit. Úvahy soudu I. stupně týkající se holokaustu a tzv. konečného řešení židovské otázky jsou zasazeny do zcela nesprávného dějinného kontextu, jestliže k tabulkou thematisované vraždě Anežky Hružové došlo v r. 1899, tedy o 43 let dříve, než se zmínka o konečném řešení židovské otázky, ve smyslu vyhlazení celé této ethnické skupiny, poprvé objevuje v souvislosti s konferencí ve Wannsee.

[13] Soud I. stupně v napadeném rozsudku nijak neosvětlil, jak by měla osoba, která se s textem na tabulce seznámila, dospět na jeho základě k tomu, že příslušníky židovského ethnika je třeba nenávidět, nebo v jakém smyslu je jím toto ethnikum hanobeno, jestliže kritika je směřována *explicite* a výlučně vůči Leopoldu Hilsnerovi, jenž byl dodnes pravomocným a nikdy nezrušeným rozsudkem uznán vinným z podílu na vraždě Anežky Hružové. Zmínka o řešení židovské otázky není ani zdaleka natolik určitá, aby mohla být vykládána jako vůči Židům hanlivá nebo způsobit podnítit vůči nim nenávist, a ostatně ani nalézací soud neprovedl jediný důkaz, který by byl jen potencialitu obdobného účinku napsu na tabulce na veřejnost potvrdil.

[14] Závěrem má obžalovaný za potřebné upozornit odvolací soud stručně na politické konotace svého trestního stíhání.

[15] V České republice se v posledních letech stává tradicí, že místo souboje u volebních urn přenášejí parlamentní politické strany politické kolbiště do soudních síní. Stalo se tak v případě někdejší *Dělnické strany* i jejích vedoucích představitelů Tomáše Vandase, Jiřího Štěpánka a dalších, děje se tak u Doc. Martina Konvičky, a nejinak je tomu v případě obžalovaného.

[16] Poněkud kuriosní, či spíš komicky paradoxní přitom je, že všechny tyto osoby jsou obviňovány z militantních, nedemokratických tendencí a jsou veřejně artikulovány obavy z toho, jaké nebezpečí pro demokracii by znamenal volební úspěch jejich stran, a je to přitom vláda, která prostřednictvím soudů zásady demokratické politické soutěže frapantně a, žel, často za potlesku veřejných sdělovacích prostředků porušuje.

[17] Nejde tu o nic jiného než o zneužívání justice pro politický boj, její využívání k tomu, aby byly z politické soutěže *per nefas* odstraňovány osoby, které současný establishment – patrně právem – chápe jako svou konkurenci v boji o voličské hlasy.

[18] Obžalovaný věří, že odvolací soud na tuto objednávku nepřistoupí a posoudí předloženou trestní věc ve světle těch zásad, které leží v samotném základu demokratického právního státu, tedy zejména čl. 17 Listiny základních práv a svobod, bera přitom v úvahu i čl. 17

odst. 3 Listiny, podle kterého lze svobodu projevu a právo vyhledávat a šířit informace omezit zákonem, toliko jde-li o opatření v demokratické společnosti nezbytná pro ochranu práv a svobod druhých, bezpečnost státu, veřejnou bezpečnost, ochranu veřejného zdraví a mravnosti; obžalovaný je přesvědčen, že text, který byl umístěn na tabulce v Polné, nepředstavuje exces ze svobody projevu, natožpak exces takového stupně, že by bylo zapotřebí přistoupit k jeho postihu prostředky trestního práva, které je, jak ostatně stanoví v § 12 odst. 2 trestní zákoník, prostředkem *ultimæ rationis*.

[19] Stejně tak by měl odvolací soud vzít v úvahu samotný čl. 5 Ústavy, tedy že politický systém České republiky je založen na svobodném a dobrovolném vzniku a volné soutěži politických stran respektujících základní demokratické principy a odmítajících násilí jako prostředek k prosazování svých zájmů, a reprobovat úvahy nalézacího soudu už proto, že ty ve svém důsledku představují nepřípustné omezování demokratické politické soutěže a její nahrazování prostředky trestního práva. Budiž připomenuto, že je to soud, který je z ústavy primárně a eminentně povolán k ochraně ústavnosti, a jakékoli pokusy o zneužívání justice k politickému boji by proto měl co nejdůrazněji odmítnout.

III. Závěrečný návrh

Ze všech těchto důvodů obžalovaný navrhuje, aby odvolací soud napadený rozsudek ve vztahu k němu **zrušil** a sám nově rozhodl tak, že obžalovaného v celém rozsahu **zproští** obžaloby, neboť, pokud jde o první skutek, ten není trestným činem, a v případě skutku druhého nebylo prokázáno, že se jej dopustil obžalovaný.

V Brně dne 11. prosince 2016

Adam Benjamin Bartoš

Seznam příloh:

1. *plná moc*